

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

bruges til andet, end hvad der tjener til Lytternes Fordel; men her er dog virkelig Tale om Foranstaltninger, der absolut er til Fordel for Lytterne, og man kan saa ikke henvende sig til nogen som helst andre og forlange, at disse skulde betale Administrationen.

Det ærede Medlem talte endvidere om, at Radioraadet vistnok burde have en vis Indfyldelse paa Elektricitetskommissionens Tilrettelæggelse af Administrationen af denne Lov. I denne Henseende kan jeg henvise til, hvad det ærede Medlem Hr. Rager oplyste med Hensyn til Elektricitetsværkerne. Elektricitetskommissionen har jo Myndighed til at paabyde, hvilket Arbejde der skal foretages, og belaste Værkerne med Omkostningen. For øvrigt gør jeg ogsaa opmærksom paa, at der er andre end Radioraadet, der skal betale, hvad der af Elektricitetskommissionen paalægges dem i Henhold til denne Lov. Men jeg skal gerne være villig til at optage en Drøftelse i det Udvalg, der bliver nedsat, saaledes at Tilrettelægningen af disse Forhold kan komme til at ske paa den Maade, at Radioraadet bliver hørt i store Træk om dette. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen dermed vil være tilfredsstillet.

Jeg vil gerne sige med Hensyn til det Spørgsmaal, der nævntes om Statsbanernes Forhold til Radiolytterne, at jeg har forstaaet, at man fra Statsbanernes Side ønskede at afvente den Lov, som man vidste var paa Trapperne, inden man gik til at søge en Bevilling til saadanne Udgifter. Vel er 20 000 Kr. ikke nogen stor Sum i Forhold til Statsbanernes Underskud, men det er dog en Sum, som man ganske sikkert maatte søge Rigsdagens Bevilling til som en samlet Sum, og jeg vil derfor tro, at man fra Statsbanernes Side har ment, at det burde foreligge klart, saaledes at man først henvendte sig til Rigsdagen, naar Rigsdagen kendte disse Bestemmelser. Det er jo ogsaa muligt, at Statsbanerne vilde ræsonnere som saa, da de i Virkeligheden falder ind under § 2, at det maaske var et af de Tilfælde, hvor Statsradiofonien skulde være i Stand til at ordne Sagen ved at betale dette Beløb, saaledes som man jo sikkert vil komme til i mange Forhold at ordne sig, hvor der er Tale om at hjælpe et stort Antal Lyttere, spredt over hele Landet. Men jeg skal gerne drøfte dette Spørgsmaal nærmere med det ærede Medlem i Udvalget.

Jeg synes egentlig ikke, man kan bebrejde Statsbanerne, om de siger: Lad os se,

hvordan vi bliver stillet i Henhold til Loven, inden vi gaar til Rigsdagen og søger om saadan Bevilling, idet Rigsdagen ganske sikkert vilde overveje, om det ikke var et af den Slags Forhold, hvor det var rimeligt, at Radiofonien betalte.

Det ærede Medlem Hr. Rager talte om Elektricitetsværkerne og sagde, at Forbrugerne af Elektricitet nu skulde afholde disse Udgifter; men jeg gør opmærksom paa, at det jo kun er efter § 1, der vil blive Tale om at afholde disse Udgifter, og jeg tror i Virkeligheden ikke, de bliver saa store. Thi saafremt disse Dæmpningsforanstaltninger kan foretages paa nye Maskiner, vil de ganske sikkert blive foretaget paa de nye Maskiner, der bliver leveret; man vil vistnok kort Tid efter, at Loven er vedtaget, overhovedet ikke kunne købe Maskiner eller Motorer, der ikke er forsynet med disse støj-dæpende Apparater, saa det vil sikkert give sig af sig selv. Og overfor de nuværende Værker og deres Maskiner gælder § 2, saa dèr er det ikke Forbrugerne, der kommer til at betale. Endvidere gælder det jo for Elektricitetsværkerne, at man, da der her kan være Tale om Samfunds- eller Velfærdsojemed, bliver nødsaget til at dispensere, naar der ikke med rimelig Bekostning kan foretages den Slags Foranstaltninger.

Jeg takker, som sagt, alle de ærede Talere for deres Tilslutning, og jeg er indforstaaet med, at Lovforslaget bliver grundigt gennemgaaet i Udvalget, saaledes at det om muligt kan blive endnu mere velovervejet, end det er i Øjeblikket.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. P. Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Andersen: I Forbigaaende henvendte det ærede Medlem Hr. Rager sig gentagne Gange til Radioraadet med en Ytring om, at vi var ved at sakke agterud herhjemme og skulde have stærkere Stationer for at kunne gøre os gældende i Lighed med Udlandet. Jeg vil gerne sige, at Spørgsmaal af den Art ikke er Radioraadet helt fremmede, man har ogsaa Opmærksomheden henvendt paa denne Side af Sagen. Det ærede Medlem mente, at Lovforslagets § 1 gik for vidt, at man maatte være tilfreds med en Beskyttelse for danske Udsendelser. Jeg havde ikke ventet mig en Bemærkning af en saadan pærekøbingagtig Karakter fra det ærede Medlem Hr. Rager, jeg troede, hans Udsyn var noget større og spændte lidt længere end netop over vort eget lille Land.